BENDROJO TEISMO (trečioji kolegija) SPRENDIMAS

2013 m. liepos 10 d.*

„Bendrijos prekių ženklas — Registracijos pripažinimo negaliojančia procedūra — Vaizdinis Bendrijos prekių ženklas „MEMBER OF €e euro experts“ — Absoliutus atmetimo pagrindas — Sąjungos ir jos veiklos sričių emblemos — Euro simbolis — Reglamento (EB) Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies i punktas“

Byloje T-3/12

Heinrich Kreyenberg, gyvenantis Ratingene (Vokietija), atstovaujamas advokato J. Krenzel,

ieškovas,

prieš

Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT), atstovaujamą A. Poch,

atsakovę,

kita procedūros VRDT apeliacinėje taryboje šalis

Europos Komisija,

dėl ieškinio, pareikšto dėl 2011 m. spalio 5 d. VRDT antrosios apeliacinės tarybos sprendimo (byla R 1804/2010-2), susijusio su registracijos pripažinimo negaliojančia procedūra tarp Europos Komisijos ir Heinrich Kreyenberg,

BENDRASIS TEISMAS (trečioji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas O. Czúcz, teisėjai I. Labucka ir D. Gratsias (pranešėjas),

kancleris E. Coulon,

susipažinęs su ieškiniu, pateiktu Bendrojo Teismo kanceliarijoje 2012 m. sausio 3 d.,

susipažinęs su atsakymu į ieškinį, pateiktu Bendrojo Teismo kanceliarijoje 2012 m. gegužės 18 d.,

susipažinęs su dubliku, pateiktu Bendrojo Teismo kanceliarijoje 2012 m. rugpjūčio 23 d.,

susipažinęs su tripliku, pateiktu Bendrojo Teismo kanceliarijoje 2012 m. gruodžio 12 d.,

* Proceso kalba: vokiečių.

atsižvelgęs į tai, kad bylos šalys per mėnesį po to, kai buvo pranešta apie rašytinės proceso dalies pabaigą, nepateikė prašymo surengti teismo posėdžio, todėl, vadovaudamasis teisėjo pranešėjo pranešimu ir taikydamas Bendrojo Teismo procedūros reglamento 135a straipsnį, nusprendęs priimti sprendimą be žodinės proceso dalies,

priima šį

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

1 2007 m. liepos 9 d. ieškovas Heinrich Kreyenberg pagal iš dalies pakeistą 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 11, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 146), kuris buvo pakeistas 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 207/2009 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 78, p. 1), pateikė Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) paraišką įregistruoti Bendrijos prekių ženklą.

2 Prekių ženklas, kurį buvo prašoma įregistruoti, yra šis vaizdinis žymuo:

3 Prekės, kurioms buvo prašoma įregistruoti prekių ženklą, priklauso peržiūrėtos ir iš dalies pakeistos 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutarties dėl tarptautinės prekių ir paslaugų klasifikacijos ženklams registruoti 9, 16, 35, 36, 39, 41, 42, 44 ir 45 klasėms ir kiekvienoje šių klasių atitinka tokį aprašymą:

— 9 klasė: „Duomenų laikmenos ir įrašymo laikmenos su įrašytais duomenimis ar be jų; duomenų laikmenos su įrašytomis duomenų apdorojimo programomis (priskirti 9 klasei)“;

— 16 klasė: „Spaudiniai“;

— 35 klasė: „Konsultacijos verslo klausimais; verslo organizavimo konsultacijos“;

— 36 klasė: „Draudimas; finansinės operacijos; piniginės operacijos; nekilnojamojo turto operacijos“;

— 39 klasė: „Transportas; prekių pakavimas ir sandėliavimas; kelionių rengimas“;

— 41 klasė: „Spaudinių skelbimas (taip pat elektronine forma), išskyrus reklaminius; mokymas, asmeninio tobulėjimo programos (mokymas ir tęstinis mokymas); seminarų rengimas ir vedimas“;

— 42 klasė: „Kokybės tikrinimas; techninės ekspertizės; mokslinės ekspertizės; moksliniai ir pramoniniai tyrimai; duomenų tvarkymo programų kūrimas“;

— 44 klasė: „Medicininės ir veterinarinės priežiūros paslaugos, asmenų ir gyvūnų sveikatos ir grožio priežiūra; paslaugos žemės ūkyje, sodininkystėje ir miškininkystėje“;

— 45 klasė: „Ginčų sprendimo paslaugos, asmenų ar nuosavybės apsaugos paslaugos; paslaugos asmenims ar visuomenei, teikiamos trečiųjų asmenų siekiant tenkinti individualius poreikius; juridinės paslaugos“.

4 Bendrijos prekių ženklo paraiška paskelbta 2008 m. vasario 4 d. *Bendrijos prekių ženklų biuletenyje* Nr. 5/2008.

5 2008 m. balandžio 25 d. Europos Bendrijų Komisija, remdamasi Reglamento Nr. 40/94 41 straipsniu (dabar – Reglamento Nr. 207/2009 40 straipsnis), pateikė VRDT pastabas raštu ir nurodė pagrindus, dėl kurių, jos nuomone, nagrinėjamas prekių ženklas negali būti įregistruotas *ex officio*.

6 Nepaisant šių pastabų, 2008 m. rugpjūčio 4 d. nagrinėjamas prekių ženklas buvo įregistruotas kaip Bendrijų prekių ženklas Nr. 6110423.

7 2009 m. vasario 24 d. Komisija, remdamasi Reglamento Nr. 40/94 55 straipsniu (dabar – Reglamento Nr. 207/2009 56 straipsnis), pateikė prašymą pripažinti ginčijamo prekių ženklo registraciją negaliojančia. Jos teigimu, šis prekių ženklas įregistruotas pažeidžiant Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies h, i ir c punktus [dabar – Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies h, i ir c punktai].

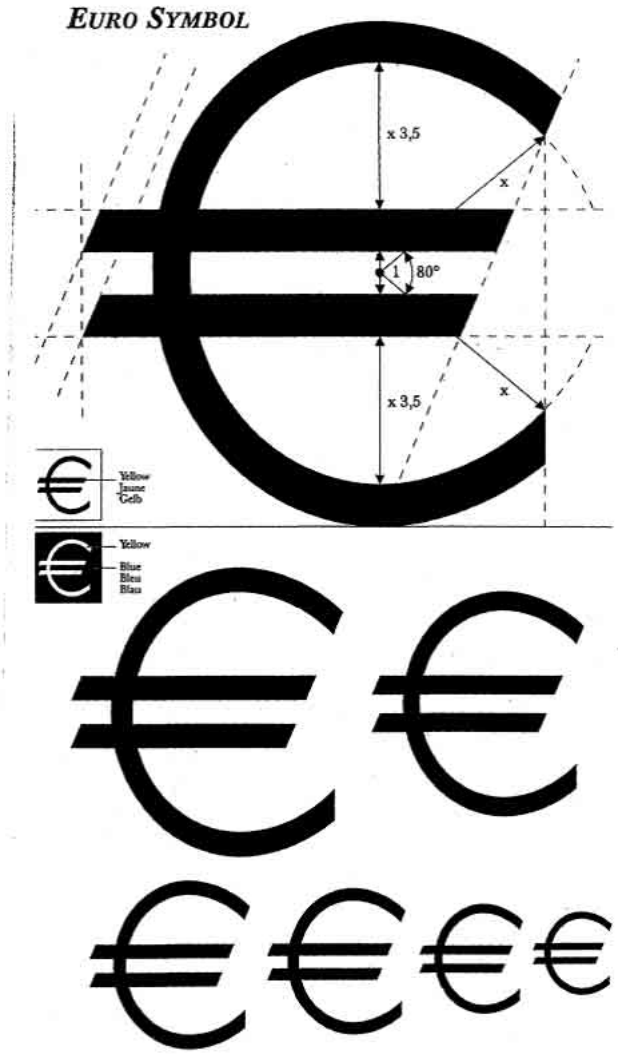
8 Visų pirma, pateikdama savo argumentus dėl Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies h punkto, ji rėmėsi emblemomis, pažymėtomis nuorodomis QO 188 ir QO 189, kurių apsauga Europos Tarybai buvo suteikta 1979 m. spalio 4 d. Iš tiesų, jos nuomone, abi šios emblemos saugomos pagal 1883 m. kovo 20 d. Paryžiuje pasirašytos ir paskutinį kartą Stokholme 1967 m. liepos 14 d. peržiūrėtos bei 1979 m. rugsėjo 28 d. pakeistos Konvencijos dėl pramoninės nuosavybės saugojimo (Jungtinių Tautų sutarčių rinkinys, 828 t., Nr. 11851, p. 305, toliau – Paryžiaus konvencija) 6 *ter* straipsnį.

9 Pirmesniame punkte minėtos emblemos, kurios pateikiamos Pasaulio intelektinės nuosavybės organizacijos (PINO) tarptautinio biuro duomenų bazėje, vaizduojamos taip:

10 Be to, pateikdama savo argumentus dėl Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies i punkto, ji rėmėsi bendros valiutos – euro – simboliu, nurodytu 1997 m. liepos 23 d. Komisijos komunikate „Euro simbolio naudojimas“ [COM (97) 418] (toliau – komunikatas dėl euro simbolio naudojimo):

11 Galiausiai pateikdama argumentus dėl Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies c punkto, ji teigė, kad žvaigždžių rato nagrinėjamame prekių ženkle naudojimu siekiama suklaidinti visuomenę dėl šiuo prekių ženklu žymimų prekių ir paslaugų kilmės.

12 2010 m. liepos 22 d. sprendimu Anuliavimo skyrius atmetė prašymą pripažinti registraciją negaliojančia. Pirma, jis nurodė, kad nagrinėjamame prekių ženkle vaizduojamo žvaigždžių pusračio visuomenė negali suvokti kaip emblemų, kuriomis remiasi Komisija, „pamėgdžiojimo heraldikos požiūriu“. Taigi jis atmetė kaltinimą, susijusį su Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies h punkto pažeidimu. Antra, jis nusprendė, kad nagrinėjamame prekių ženkle euro simbolis nėra vaizduojamas identiškai, todėl Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies i punktas nebuvo pažeistas. Trečia, jis teigia, kad aplinkybė, jog prekių ženklas gali suklaidinti visuomenę dėl juo žymimų prekių ir paslaugų kilmės, nerodo Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies c punkto pažeidimo.

13 2010 m. rugsėjo 17 d. Komisija, remdamasi Reglamento Nr. 207/2009 58–64 straipsniais, pateikė apeliaciją dėl Anuliavimo skyriaus sprendimo. Ji rėmėsi Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies h, i ir g punktų pažeidimu.

14 Visų pirma, pateikdama argumentus dėl Reglamento Nr. 207/20009 7 straipsnio 1 dalies h punkto, ji nebesirėmė prašyme pripažinti registraciją negaliojančia minėtomis emblemomis. Tačiau ji rėmėsi Europos Centrinio Banko (ECB) emblema. Ši emblema, saugoma pagal Paryžiaus konvencijos 6 *ter* straipsnį nuo 2004 m. rugpjūčio 4 d., įregistruota PINO tarptautinio biuro duomenų bazėje ir pažymėta nuoroda QO 867 bei vaizduojama taip:

15 Be to, dėl Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies i punkto ji iš esmės pakartojo argumentus, kuriuos buvo išplėtojusi pateikdama prašymą pripažinti registraciją negaliojančia.

16 Galiausiai pateikdama savo argumentus dėl Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies g punkto, ji iš esmės pakartojo šio sprendimo 11 punkte pateiktus argumentus, susijusius su to paties straipsnio 1 dalies c punktu.

17 2011 m. spalio 5 d. sprendimu (toliau – ginčijamas sprendimas) VRDT antroji apeliacinė taryba panaikino Anuliavimo skyriaus sprendimą ir pripažino nagrinėjamo prekių ženklo registraciją negaliojančia.

18 Visų pirma ji nusprendė, kad apeliacija nepriimtina tiek, kiek ji pagrįsta Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies h punkto nuostatomis, nes emblema, kuria Komisija Apeliacinėje taryboje rėmėsi pagal šias nuostatas, nebuvo nurodyta anksčiau. Paskui ji nusprendė, jog nagrinėjamame prekių ženkle yra elementas, kurį visuomenė gali susieti su identišku euro simbolio ar kitų simbolių, kaip antai žvaigždžių pusračio, kuris „siejasi su Europos Sąjunga“, atgaminimu. Be to, ji nurodė, kad, atsižvelgiant į „paslaugų ir prekių, kurios susijusios su Europos Sąjungos institucijų ir kitų įstaigų veikla bei įgaliojimais, įvairovę“, jos gali atitikti nagrinėjamu prekių ženklu žymimas prekes ar paslaugas. Šiomis aplinkybėmis ji nusprendė, kad negalima atmesti galimybės, jog atitinkama visuomenė manys, kad ieškovas yra susijęs su Europos Sąjungos institucijomis ir įstaigomis. Šį įspūdį sustiprina žodinis elementas „member of euro experts“, kuris, jos nuomone, nurodo asmenų grupę, kurios nariai oficialiai patvirtinti. Taigi Apeliacinė taryba padarė išvadą, jog nagrinėjamo prekių ženklo registracija turi būti pripažinta negaliojančia pagal Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies i punktą, ir kad nėra reikalo „vertinti kitų prašymo pripažinti registraciją negaliojančia pagrindų“.

Šalių reikalavimai

19 Ieškovas Bendrojo Teismo prašo:

— panaikinti ginčijamą sprendimą;

— priteisti iš VRDT bylinėjimosi išlaidas.

20 VRDT Bendrojo Teismo prašo:

— atmesti ieškinį;

— priteisti iš ieškovo bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

21 Grįsdamas savo ieškinį ieškovas nurodo tris pagrindus.

22 Pirma, jis teigia, kad euro simbolio vaizdavimas nagrinėjamame prekių ženkle nėra draudžiamas pagal Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies i punktą.

23 Antra, jis tvirtina, kad net jeigu toks euro simbolio vaizdavimas būtų draudžiamas, nebūtų ryšio tarp, pirma, nagrinėjamo prekių ženklo savininko ir, antra, Ekonominės ir pinigų sąjungos ar apskritai Europos Sąjungos institucijų.

24 Trečia, pripažindamas, kad ginčijamame sprendime Apeliacinė taryba pripažino nagrinėjamo prekių ženklo registraciją negaliojančia dėl vienintelio pagrindo, susijusio su Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies i punktu, jis „subsidiariai“ pabrėžė, kad šio prekių ženklo registracija negali būti pripažinta negaliojančia remiantis to paties straipsnio 1 dalies g punkto nuostatomis.

Pirminės pastabos

25 Pagal Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalį:

„Neregistruojami šie žymenys:

<…>

h) prekių ženklai, kurių registruoti kompetentingos institucijos nėra davusios sutikimo ir kuriuos pagal Paryžiaus konvencijos 6 *ter* straipsnį <...> turi būti atsisakyta registruoti;

i) prekių ženklai, sudaryti iš Paryžiaus konvencijos 6 *ter* straipsnyje nenurodytų ir visuomenės interesą turinčių ženkliukų, emblemų ir herbų, išskyrus atvejus, kai atitinkamos institucijos yra davusios sutikimą jų įregistravimui;

<…>“

26 Pagal Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 2 dalį:

„1 dalies nuostatos taikomos, net jeigu prekių ženklo neregistravimo pagrindai galioja tiktai dalyje [Sąjungos].“

27 Paryžiaus konvencijos 6 *ter* straipsnyje nurodyta:

„a) [Šios konvencijos šalys] susitarė neregistruoti kaip prekių ženklų bei sudėtinės jų dalies herbų, vėliavų ir kitų Sąjungos šalių valstybinių emblemų, jų įvestų oficialių ženklų ir kontrolės bei garantijos spaudų, taip pat viso to, kas heraldikos požiūriu yra pamėgdžiojimas, arba pripažinti tokių ženklų registravimą negaliojančiu, arba atitinkamomis priemonėmis uždrausti jų panaudojimą be kompetentingų valdžios organų leidimo.

b) <...> a papunktyje pateiktos nuostatos vienodai taikomos herbams, vėliavoms bei kitoms emblemoms, sutrumpintiems arba nesutrumpintiems tarptautinių tarpvyriausybinių organizacijų, kurių narės yra viena ar kelios [konvencijos šalys], pavadinimams, išskyrus herbus, vėliavas ir kitas emblemas, sutrumpintus arba nesutrumpintus pavadinimus, kurių atžvilgiu jau yra galiojančios tarptautinės sutartys dėl jų apsaugos;

c) <...> [konvencijos šalys] neprivalo taikyti [b papunkčio nuostatų], jeigu turimas galvoje aukščiau nurodytas a papunktyje panaudojimas arba registracija nesudarys visuomenėje klaidingo įspūdžio dėl ryšių tarp tos organizacijos ir herbų, vėliavų, emblemų, sutrumpintų pavadinimų arba pavadinimų, arba jeigu jo naudojimu ar registravimu nesiekiama suklaidinti visuomenės dėl egzistuojančių ryšių tarp ženklą naudojančio asmens ir tos organizacijos.

<...>

3) <…>

b) Šio straipsnio [pirmos pastraipos] b) papunktyje nurodytos nuostatos taikomos tik herbams, vėliavoms bei kitoms emblemoms, sutrumpintiems arba pilniems tarptautinių tarpvyriausybinių organizacijų pavadinimams, apie kuriuos per Tarptautinį biurą buvo pranešta [konvencijos šalims].

<…>“

28 Iš to matyti, kad Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies h punktu, skaitomu kartu su Paryžiaus konvencijos 6 *ter* straipsniu, į kurį jame teikiama nuoroda, saugomos dviejų kategorijų emblemos.

29 Pirmiausia šia nuostata draudžiama įregistruoti valstybės emblemas ne tik kaip prekių ženklus, bet ir kaip ženklo elementus, nepaisant to, ar šios emblemos pakartotos identiškai, ar paprasčiausiai heraldiniu požiūriu pamėgdžiotos (2011 m. gegužės 5 d. Bendrojo Teismo sprendimo *SIMS – École de ski internationale prieš VRDT – SNMSF (Prancūzijos slidinėjimo mokykla)*, T-41/10, neskelbiamo Rinkinyje, 21 punktas ir 2013 m. sausio 15 d. Bendrojo Teismo sprendimo *Welte-Wenu prieš VRDT – Komisiją (EUROPEAN DRIVESHAFT SERVICES)*, T-413/11, 36 punktas).

30 Siekiant nustatyti, ar prekių ženkle emblema heraldiniu požiūriu pamėgdžiota, reikia išnagrinėti šios emblemos heraldinį aprašymą. Tačiau kiekvieną skirtumą tarp šio prekių ženklo ir emblemos, nustatytą heraldikos meno specialisto, nebūtinai suvokia vidutinis vartotojas, kuris, nepaisant tam tikrų heraldikos detalių skirtumo, prekių ženkle gali matyti aptariamos emblemos pamėgdžiojimą (šio sprendimo 29 punkte minėto Sprendimo *EUROPEAN DRIVESHAFT SERVICES* 37 punktas).

31 Antra, Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies h punktu draudžiama registruoti prekių ženklą, kuriame heraldiniu požiūriu pakartojama ar mėgdžiojama tarptautinės tarpvyriausybinės organizacijos emblema, jeigu Paryžiaus konvencijos šalims apie ją buvo pranešta per PINO tarptautinį biurą. Tačiau toks draudimas gali būti taikomas tik Paryžiaus konvencijos 6 *ter* straipsnio 1 dalies c punkte nurodytu atveju, t. y. jeigu atitinkamas prekių ženklas, nagrinėjamas bendrai, visuomenėje sukelia įspūdį dėl ryšio tarp jo savininko ar naudotojo ir atitinkamos tarptautinės tarpvyriausybinės organizacijos arba juo siekiama suklaidinti visuomenę dėl tokio ryšio egzistavimo (šiuo klausimu žr. šio sprendimo 29 punkte minėto Sprendimo *EUROPEAN DRIVESHAFT SERVICES* 59 punktą).

32 Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies h punktu draudžiama registruoti prekių ženklus, apimančius to paties reglamento 7 straipsnio 1 dalies h punkte nenurodytas emblemas, t. y. emblemas, apie kurias valstybės ar tarptautinės tarpvyriausybinės organizacijos tinkamai nepranešė Paryžiaus konvencijos šalims, jeigu, pirma, šios emblemos yra reikšmingos visuomenei ir, antra, kompetentinga valdžios institucija nėra davusi sutikimo jų įregistravimui.

33 Reikia nustatyti, ar šia nuostata teikiamai apsaugai keliamos tokios pat sąlygos, kaip ir Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies h punkte nurodytų emblemų apsaugai.

34 Šiuo klausimu, pirma, reikia nurodyti, kad Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies i punktu aiškiai neapribojama jame nustatyto identiškai pakartojančių emblemą prekių ženklų draudimo apimtis. Pagal šios nuostatos formuluotę ją galima aiškinti taip, kad ja draudžiama ne tik prekių ženkle identiškai pakartoti emblemą, bet ir ją pamėgdžioti. Jeigu tokiam aiškinimui nebūtų pritarta, būtų labai sumažintas Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies i punkto veiksmingumas: pakaktų emblemą šiek tiek pakeisti, net jeigu to pakeitimo nepastebėtų asmuo, nesantis heraldikos meno specialistas, kad ji galėtų būti registruojama kaip prekių ženklas ar prekių ženklo elementas.

35 Antra, reikia pabrėžti, kad Sąjungos teisės aktų leidėjas visiškai nenurodė, kad pagal Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies i punktą galima drausti registruoti tik prekių ženklą, kurį sudaro tik emblema. Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies i punkte pavartotas veiksmažodis „sudaryti“ rodo, kad šioje nuostatoje numatytomis sąlygomis draudžiama naudoti Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies h punkte nenurodytas emblemas ne tik kaip prekių ženklą, bet ir kaip prekių ženklo elementą. Be to, tai atitinka šios nuostatos, kuria siekiama užtikrinti visišką apsaugą joje nurodytoms emblemoms, veiksmingumą.

36 Iš šio sprendimo 34 ir 35 punktuose nurodytų vertinimų matyti, kad Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies i punktas turi būti laikomas draudžiančiu kaip prekių ženklus ar prekių ženklų elementus registruoti šio reglamento 7 straipsnio 1 dalies h punkte nenurodytas emblemas, nepaisant to, ar šios emblemos identiškai atvaizduojamos ar tik mėgdžiojamos.

37 Tačiau toks draudimas nėra besąlyginis.

38 Šiuo klausimu, kaip buvo nurodyta šio sprendimo 31 punkte, reikia pabrėžti, kad tarptautinių tarpvyriausybinių organizacijų emblemos, apie kurias valstybėms, Paryžiaus konvencijos šalims, buvo tinkamai pranešta, yra saugomos pagal Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies h punktą, jeigu atitinkamas prekių ženklas, nagrinėjamas bendrai, visuomenėje sukelia įspūdį dėl ryšio tarp jo savininko ar naudotojo ir atitinkamos tarptautinės tarpvyriausybinės organizacijos. Jeigu Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies h punkte numatytą apsaugą būtų galima taikyti ir tuo atveju, kai pastaroji sąlyga nėra tenkinama, ji būtų didesnė už tą, kuri teikiama to paties straipsnio 1 dalies h punkte tarptautinių tarpvyriausybinių organizacijų emblemoms, apie kurias valstybėms, Paryžiaus konvencijos šalims, buvo tinkamai pranešta.

39 Tačiau nėra pagrindo manyti, kad Sąjungos teisės aktų leidėjas norėjo Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies i punkte nurodytoms emblemoms suteikti didesnę apsaugą, nei nurodytoms to paties reglamento 7 straipsnio 1 dalies h punkte, ir todėl Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies i punkte suteiktos apsaugos apimtis negali būti didesnė nei to paties reglamento 7 straipsnio 1 dalies h punktu teikiamos apsaugos apimtis (šiuo klausimu žr. 2009 m. liepos 16 d. Teisingumo Teismo sprendimo *American Clothing Associates prieš VRDT ir VRDT prieš American Clothing Associates*, C-202/08 P ir C-208/08 P, Rink. p. I-6933, 80 punktą).

40 Todėl reikia daryti išvadą, kad Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies i punkte nurodytoms emblemoms suteikta apsauga gali būti taikoma tik tada, jei tenkinama šio sprendimo 38 punkte nurodyta sąlyga, t. y. jeigu tokią emblemą apimantis prekių ženklas, nagrinėjamas bendrai, visuomenę gali suklaidinti dėl ryšio tarp jo savininko ar naudotojo ir valdžios institucijos, su kuria susijusi nagrinėjama emblema.

41 Būtent atsižvelgiant į šias pirmines pastabas reikia išnagrinėti ieškovo nurodytus tris pagrindus.

Dėl pirmojo pagrindo, susijusio su Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies i punkto taikymo srities nepaisymu

42 Remdamasis pirmuoju pagrindu, kuris pateiktas kaip pagrindinis, ieškovas teigia, kad euro simbolio vaizdavimas nagrinėjamame prekių ženkle nėra draudžiamas Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies i punktu. Šis pagrindas sudarytas iš keturių dalių.

Dėl pirmosios dalies

43 Ieškovas tvirtina, kad „[Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies i punktas] taikomas tik tiems simboliams, kurių apsauga grindžiama susitarimu ar sutartimi, kurios šalys yra visos susitariančios šalys“. Tačiau šiuo atveju reikia nurodyti, jog kadangi „ne visos“ Europos Sąjungos valstybės narės „priklauso Europos pinigų sąjungai“, euro simboliui Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies i punktas „netaikomas“.

44 Šiuo klausimu reikia priminti, kad Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies i punktu saugomos to paties reglamento 7 straipsnio 1 dalies h punkte nenurodytos emblemos, t. y. kitos emblemos, nei valstybių ir tarptautinių tarpvyriausybinių organizacijų emblemos, apie kurias tinkamai pranešta valstybėms, Paryžiaus konvencijos šalims, ir su sąlyga, kad šios emblemos yra ypač reikšmingos visuomenei. Atsižvelgiant į plačią šios nuostatos formuluotę, reikia manyti, kad ja saugomos ne tik tarptautinių tarpvyriausybinių organizacijų emblemos, apie kurias nebuvo pranešta valstybėms, Paryžiaus konvencijos šalims, bet ir emblemos, kurias, nors ir nežyminčias visų tarptautinės tarpvyriausybinės organizacijos veiklos rūšių, su viena iš šių veiklos rūšių sieja ypatingas ryšys. Iš tiesų to, kad emblema yra susijusi su viena iš tarptautinės tarpvyriausybinės organizacijos veiklos rūšių, pakanka įrodyti, jog jos apsauga yra reikšminga visuomenei.

45 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta pirmesniame punkte, reikia manyti, jog Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies i punkte, nepažeidžiant kitų šioje nuostatoje nustatytų sąlygų, visų pirma saugomos ne tik pačios Europos Sąjungos emblemos, bet ir emblemos, kurios susijusios tik su viena jos veiklos sričių.

46 Be to, Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 2 dalyje nurodyta, kad šio straipsnio 1 dalies nuostatos taikomos, net jeigu prekių ženklo neregistravimo pagrindai galioja tiktai Europos Sąjungos dalyje. Taigi visuomenės interesas, į kurį daroma nuoroda to paties reglamento 7 straipsnio 1 dalies i punkte, nebūtinai turi būti konstatuojamas visos Sąjungos teritorijos atžvilgiu. Pakanka, kad jis egzistuotų jos dalyje. Tokiomis aplinkybėmis reikia manyti, kad šio reglamento 7 straipsnio 1 dalies i punktu visų pirma saugoma bet kokia emblema, kuri nors nenurodo visos Sąjungos, bet yra susijusi su jos vykdoma veikla, ir taip yra net jeigu ši veikla būdinga tik kai kurioms Europos Sąjungos valstybėms narėms.

47 Šiuo klausimu ESS 3 straipsnio 4 dalyje numatyta, kad „Sąjunga įsteigia Ekonominę ir pinigų sąjungą, kurios valiuta – euro“. Taigi euro simbolis neabejotinai yra Europos Sąjungos vykdomos veiklos simbolis. Todėl vien aplinkybė, kad kai kurių Europos Sąjungos valstybių narių valiuta nėra euras, neleidžia daryti išvados, jog šiam simboliui, apie kurio tinkamą pateikimą valstybėms, Paryžiaus konvencijos šalims, bylos medžiagoje nėra jokių duomenų, netaikoma Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies i punkte įtvirtinta apsauga.

48 Norėdamas paneigti šią išvadą, ieškovas remiasi trimis argumentais.

49 Pirma, jis teigia, kad savo „Manual of Trade Mark Practice“ (toliau – VRDT nurodymai), kurie publikuoti tik anglų kalba (B dalies „Examination“ 7.8.3.3.a punktas), VRDT aiškiai pripažino, kad Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies i punktu saugomos tik šio sprendimo 43 punkte minėtos emblemos. Tačiau, visų pirma, reikia pabrėžti, kad minėtos VRDT nurodymų nuostatos bet kuriuo atveju nebebuvo taikomos ginčijamo sprendimo priėmimo dieną. Be to, reikia pabrėžti, jog rėmimasis

jomis yra netinkamas. Iš tiesų VRDT nurodymuose tik kodifikuojamos VRDT elgesio taisyklės, kurių pati VRDT ketina laikytis. Todėl juose įtvirtintos nuostatos negali nei turėti viršenybės Reglamento Nr. 207/2009 nuostatų atžvilgiu, nei pakeisti Europos Sąjungos teismo atliekamo šių nuostatų aiškinimo. Atvirkščiai, jos turi būti aiškinamos taip, kad atitiktų Reglamento Nr. 207/2009 nuostatas (2012 m. birželio 27 d. Bendrojo Teismo sprendimo *Interkobo prieš VRDT – XXXLutz Marken (my baby)*, T-523/10, 29 punktas).

50 Antra, ieškovas tvirtina, kad šiuo metu yra tik vienas VRDT sprendimas, kuriame nurodyta, kad euro simbolis saugomas Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies i punkto nuostatomis. Tačiau akivaizdu, kad tai negali turėti kokios nors įtakos teisingam minėtų nuostatų aiškinimui.

51 Trečia, ieškovas teigia, kad VRDT atsisakė taikyti Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies i punkte numatytą apsaugą „kitiems svarbiems simboliams, kaip antai tarptautiniam simboliui, nurodančiam perdirbamą gaminį“. Tačiau apeliacinių tarybų sprendimų teisėtumas turi būti vertinamas remiantis tik minėtu reglamentu ir kitomis ginčui taikytinomis nuostatomis, aiškinamomis Sąjungos teismų, o ne ankstesne VRDT praktika (2007 m. balandžio 26 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Alcon prieš VRDT*, C-412/05 P, Rink. p. I-3569, 65 punktas ir 2012 m. gegužės 2 d. Bendrojo Teismo sprendimo *Universal Display prieš VRDT (UniversalPHOLED)*, T-435/11, 37 punktas), juo labiau kad ieškovas nenurodo, kaip VRDT sprendimu dėl „tarptautinio simbolio, nurodančio perdirbamą gaminį“ galima remtis konkrečiu atveju.

52 Taigi pirmąją ieškinio pagrindo dalį reikia atmesti.

Dėl antrosios dalies

53 Ieškovas nurodo, kad euro simbolį „kasdienėje aplinkoje visuomenė suvokia kaip paprastą piniginį žymenį“. Taigi, net jeigu pirmoji pagrindo dalis būtų atmesta, jo nuomone, šis simbolis kaip piniginis žymuo negalėtų būti saugomas Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies i punktu.

54 Be to, jis tvirtina, kad komunikate dėl euro simbolio naudojimo Komisija „aiškiai leido naudoti [euro] simbolį kaip piniginę nuorodą“.

55 Tačiau, visų pirma, niekas neleidžia iš Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies i punkto taikymo srities pašalinti euro simbolio, t. y. emblemos, kuri susijusi su Europos Sąjungos veiklos sritimi, vien dėl to, kad jis yra „piniginis žymuo“. Be to, pagal komunikatą dėl euro simbolio naudojimo neleidžiama atgaminti ar mėgdžioti euro simbolio kaip prekių ženklo ar prekių ženklo elemento. Iš tiesų šiame dokumente Komisija tik ragina „pinigų naudotojams naudoti [euro] simbolį kiekvieną kartą, kai skiriamojo simbolio reikia nurodant pinigines sumas eurais, pavyzdžiui, kalbant apie tarifus ir sąskaitas, čekius ar bet kokias kitas teisines priemones“.

56 Todėl šio ieškinio pagrindo antrąją dalį reikia atmesti.

Dėl trečiosios dalies

57 Ieškovas tvirtina, kad Apeliacinė taryba padarė teisės klaidą, kai manė, kad Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies i punktu saugomos emblemos ne tik nuo identiško jų atgaminimo, bet ir nuo jų pamėgdžiojimo.

58 Šiuo klausimu jis pateikia tris argumentus.

59 Pirma, jis tvirtina, kad Apeliacinė taryba nesilaikė Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies i punkto aiškinimo, pateikto VRDT nurodymuose (B dalies „Examination“ 7.8.3.3.b punktas).

60 Antra, jis nurodo, kad iš Sprendimo *American Clothing Associates prieš VRDT ir VRDT prieš American Clothing Associates* (žr. šio sprendimo 39 punktą) 80 punkto išplaukia, kad Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies i punkto taikymo sritis yra siauresnė nei to paties reglamento 7 straipsnio 1 dalies h punkto taikymo sritis.

61 Trečia, jis tvirtina, kad Apeliacinė taryba neatsižvelgė į Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies i punkto formuluotę. Iš tiesų šioje nuostatoje vartojamas žodis „sudaryti“ aiškiai rodo, kad ji skirta tik identiškam emblemų atgaminimui. Ši redakcija skiriasi nuo įtvirtintos Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies h punkte, kur daroma nuoroda į Paryžiaus konvencijos 6 *ter* straipsnį.

62 Tačiau ieškovas apsiriko dėl Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies i punkte nurodytos apsaugos apimties: kaip nurodyta šio sprendimo 34 punkte, šia nuostata draudžiama įregistruoti prekių ženklus, apimančius to paties reglamento 7 straipsnio 1 dalies h punkte nenurodytas emblemas, įskaitant atvejus, kai jos nėra pakartotos identiškai, o tik pamėgdžiotos.

63 Be to, pirma, reikia nurodyti, jog ieškovas negali remtis VRDT nurodymais, kad pakeistų teisingą šios nuostatos prasmę (žr. šio sprendimo 49 punktą). Antra, reikia nurodyti, kad jis neteisingai aiškino Sprendimo *American Clothing Associates prieš VRDT ir VRDT prieš American Clothing Associates* (šio sprendimo 39 punktas) 80 punktą: jame nenurodyta, kad Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies h punkto nuostatų teikiama apsauga neišvengiamai didesnė už teikiamą to paties straipsnio i punkto nuostatų, bet tik tai, kad h punkte numatyta apsauga yra bent jau tokios pačios apimties kaip ir įtvirtinta i punkte.

64 Šiomis aplinkybėmis reikia daryti išvadą, kad Apeliacinė taryba nepadarė teisės klaidos, kai ginčijamo sprendimo 28 punkte nusprendė, jog identiško Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies i punkte nurodytų emblemų pakartojimo „pagal šios nuostatos formuluotę aiškiai nereikalaujama“.

65 Todėl pagrindo trečioji dalis turi būti atmesta.

Dėl ketvirtosios dalies

66 Ginčijamo sprendimo 29–31 punktuose Apeliacinė taryba nusprendė, kad nagrinėjamas prekių ženklas apima euro simbolio vaizdavimą, kuris tiksliai neatitinka šio simbolio, tačiau visuomenėje gali būti supainiotas su jo „identišku vaizdavimu“.

67 Ieškovas tvirtina, kad taip nuspręsdama Apeliacinė taryba padarė klaidą. Jo nuomone, nagrinėjamas prekių ženklas apima ne „identišką“ euro simbolio pakartojimą, bet tik „pakeistą“ jo vaizdavimą. Jis vaizduojamas ne tokiomis pačiomis spalvomis kaip euro simbolis, aprašytas komunikate dėl euro simbolio naudojimo. Kitaip nei šis simbolis, jis apima atspalvius. Be to, jis „sujungtas“ su raide „e“. Galiausiai jo apatinė kreivė ilgesnė nei minėto simbolio.

68 Taigi remdamasis pirmesniame punkte nurodytais argumentais ieškovas tvirtina, kad Apeliacinė taryba padarė klaidą, kai nusprendė, kad nagrinėjamame prekių ženkle euro simbolis vaizduojamas „identiškai“.

69 Tačiau tokie argumentai grindžiami klaidinga prielaida. Iš tiesų iš ginčijamo sprendimo 29 punkto pirmo sakinio bei bendros šio sprendimo struktūros išplaukia, kad Apeliacinė taryba nemanė, jog nagrinėjamame prekių ženkle euro simbolis vaizduojamas identiškai, bet nurodė, jog jame šis simbolis taip tiksliai mėgdžiojamas, kad nežinantys asmenys galėtų jį supainioti su identišku šio simbolio pakartojimu. Iš tiesų, jei Apeliacinė taryba būtų ketinusi pripažinti, kad nagrinėjame prekių ženkle euro simbolis pakartojamas identiškai, ginčijamo sprendimo 28 punkte ji nebūtų nurodžiusi, kad Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies i punktu draudžiama ne tik identiškai pakartoti

Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies h punkte nenurodytas emblemas, bet ir draudžiama jas pamėgdžioti. Ginčijamo sprendimo 29 punkte ji taip pat nebūtų atkreipusi dėmesio į, jos nuomone, egzistuojantį „skirtumą“ tarp euro simbolio ir jo vaizdavimo ginčijamame prekių ženkle.

70 Bet kuriuo atveju, net jeigu ieškovas teigtų, kad Apeliacinė taryba padarė klaidą, kai nusprendė, kad nagrinėjamame prekių ženkle mėgdžiojamas euro simbolis, jo argumentus reikėtų atmesti.

71 Iš tiesų egzistuojantys skirtumai, pirma, tarp euro simbolio vaizdavimo nagrinėjamame prekių ženkle, ir, antra, šio simbolio, nėra tokios apimties, kad šį vaizdavimą būtų galima laikyti mėgdžiojimu.

72 Pirma, akivaizdu, kad ginčijamame prekių ženkle vaizduojamas simbolis nėra būtent tokių proporcijų, kokios nustatytos komunikate dėl euro simbolio naudojimo: konkrečiai kalbant, reikia nurodyti, kad jo apatinė kreivė yra ilgesnė nei euro simbolio, aprašyto šiame komunikate. Tačiau šį skirtumą, kurį gali pastebėti heraldikos meno specialistas, nebūtinai pastebės vidutinis vartotojas.

73 Antra, nors jo spalva laipsniškai keičiasi į oranžinius, ieškovo nuomone, net „rusvus“ atspalvius, jis daugiausia yra geltonos spalvos. Be to, jo fonas yra mėlynas, kaip numatyta komunikate dėl euro simbolio naudojimo.

74 Trečia, akivaizdu, kad nagrinėjamame prekių ženkle vaizduojamas simbolis prijungtas prie raidės „e“. Tačiau, kaip tvirtina ieškovas, jis nėra su šia raide „sujungtas“ taip, kad jų nebūtų galima išskirti.

75 Todėl visą pirmąjį pagrindą reikia atmesti.

Dėl antrojo pagrindo, susijusio su neteisingu Paryžiaus konvencijos 6 ter straipsnio 1 dalies c punkte nurodytos sąlygos taikymu

76 Kaip nurodyta šio sprendimo 39 punkte, Paryžiaus konvencijos 6 *ter* straipsnio 1 dalies c punkte nurodyta sąlyga, *mutatis mutandis*, taikoma Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies i punkte nurodytoms emblemoms.

77 Taigi šioms emblemoms suteikta apsauga taikoma tik tada, jeigu tokią emblemą apimantis prekių ženklas, nagrinėjamas bendrai, visuomenę gali suklaidinti dėl ryšio tarp jo savininko ar naudotojo ir valdžios institucijos, su kuria susijusi nagrinėjama emblema.

78 Taigi ši apsauga, visų pirma, taikoma tada, kai nagrinėjamas prekių ženklas klaidina vartotoją dėl juo žymimų prekių ar paslaugų kilmės ir skatina jį manyti, kad šios prekės ar paslaugos yra valdžios institucijos, į kurią emblemoje, kuri pakartojama ar mėgdžiojama prekių ženkle, teikiama nuoroda. Tačiau apsauga turi būti taikoma ir tada, kai dėl to, kad emblema pakartojama ar mėgdžiojama šiame prekių ženkle, visuomenė gali manyti, jog šioms prekėms ar paslaugoms buvo suteiktas valdžios institucijos, į kurią teikiama nuoroda šioje emblemoje, patvirtinimas arba garantija, arba, kad jos kitu būdu susijusios su šia institucija (pagal analogiją žr. šio sprendimo 29 punkte minėto Sprendimo *EUROPEAN DRIVESHAFT SERVICES* 61 punktą).

79 Pateikdamas antrąjį pagrindą ieškovas subsidiariai teigia, kad nors Apeliacinė taryba teisingai pagal analogiją taikė Paryžiaus konvencijos 6 *ter* straipsnio 1 dalies c punktą, vis dėlto šią nuostatą nagrinėjamoms aplinkybėms ji taikė netiksliai.

Dėl pirmosios dalies

80 Iš ginčijamo sprendimo 40–44 punktų matyti, kad Apeliacinė taryba manė, jog euro simbolis susijęs su Europos Sąjunga.

81 Pirmojoje šio pagrindo dalyje ieškovas ginčijo šio vertinimo teisingumą. Šiuo klausimu jis pateikė du argumentus.

82 Pirma, ieškovas teigia, kad euro simbolis neteikia nuorodos į jokią organizaciją. Jo nuomone, šį simbolį visuomenė suvokia kaip piniginę nuorodą.

83 Tai patvirtinama „kasdiene bet kurio vartotojo“, kuris gali „atpažinti [euro] simbolį „bet kurioje“ prekybos vietoje visiškai dėl to negalvodamas apie Europos pinigų sąjungą, patirtimi“. Taigi euro simbolis yra visiškai neutralus piniginis žymuo, kaip ir JAV dolerio ar svaro sterlingo simbolis. Be to, visuomenė įpratusi prie logotipų, vaizduojančių, kaip ir šiuo atveju, „pakeistą“ euro simbolį, ir iš karto jų nesieja su Europos Sąjungos institucijomis ar kitomis įstaigomis.

84 Antra, ieškovas teigia, kad nors Bendrasis Teismas mano, kad euro simbolis susijęs su „už jo“ esančia organizacija, reikia manyti, kad ši organizacija yra ne visa Europos Sąjunga, o tik „Europos pinigų sąjunga“.

85 Ieškovo nuomone, euro simbolis „daugiausia galėtų būti susijęs su pinigų sąjungos veikla ekonominės politikos srityje, o ne su galima Europos Sąjungos veikla plačiąja prasme, kuri vis dėlto *a priori* priskirtina tik teisėkūros ir (arba) politikos sričiai“.

86 Tačiau, kaip nurodyta šio sprendimo 47 punkte, ESS 3 straipsnio 4 dalyje numatyta, kad „Sąjunga įsteigia Ekonominę ir pinigų sąjungą, kurios valiuta – euro“. Iš pačios šio straipsnio formuluotės matyti, kad nepaisant aplinkybės, jog euro simbolis yra piniginis žymuo, jis teikia nuorodą į ypatingą juridinį asmenį, t. y. Europos Sąjungą.

87 Aplinkybė, kad euro simbolis teikia konkretesnę nuorodą į Ekonominę ir pinigų sąjungą, nedaro jokių kliūčių daryti pirmesniame punkte nurodytą išvadą. Iš tiesų SESV trečios dalies VIII antraštinėje dalyje nurodyta Ekonominė ir pinigų sąjunga, apie kurią, panašu, ieškovas užsimena, kai vartoja žodžių junginį „Europos pinigų sąjunga“, atitinka Europos Sąjungos veiklos sritį. Be to, Ekonominė ir pinigų sąjunga neturi atskiro nuo Europos Sąjungos teisinio subjektiškumo.

88 Taigi pirmoji dalis turi būti atmesta.

89 Norėdamas paneigti šią išvadą ieškovas teigia, kad „vertinimas negali būti atliekamas atsižvelgiant į visą <...> Sąjungą ir remiantis Europos Sąjungos vėliava <...>, nurodyta [Reglamento Nr. 207/2009] 7 straipsnio 1 dalies h punkte, kurios [Apeliacinė taryba] nelaikė svarbia“. Iš tiesų, jo nuomone, „jei būtų tvirtinama, kad dėl [nagrinėjamo] prekių ženklo visuomenei nekiltų jokių asociacijų su Sąjunga <...> ar jos [vėliava], ir paskui būtų daroma išvada, kad tokia asociacija kyla dėl [euro] simbolio, būtų <...> absurdiškai apeinama ši nuostata“.

90 Tačiau aplinkybė (darant prielaidą, kad ji patvirtinta), kad nagrinėjamame prekių ženkle nėra identiškai pakartojama ar mėgdžiojama Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies h punktu saugoma emblema, neleidžia atmesti galimybės, kad šiame prekių ženkle yra atskira emblema, saugoma pagal to paties reglamento 7 straipsnio 1 dalies i punktą. Tokiomis aplinkybėmis tai, kad ginčijamame sprendime Apeliacinė taryba pripažino, kad buvo pažeistas Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies i punktas, bet kuriuo atveju savaime negali reikšti, kad apeinamos minėto straipsnio 1 dalies h punkte įtvirtintos nuostatos.

Dėl antrosios dalies

91 Ginčijamo sprendimo 42 punkte Apeliacinė taryba nusprendė, kad, „atsižvelgiant į paslaugų ir prekių, kurios susijusios su Europos Sąjungos institucijų ir kitų įstaigų veikla bei įgaliojimais, įvairovę, galima nustatyti jų ir prekių ar paslaugų, kurioms įregistruotas [nagrinėjamas] prekių ženklas, sutapimą“.

92 Ieškovas iš esmės teigia, kad nors pirmoji šio pagrindo dalis atmesta, Bendrasis Teismas negali neatkreipti dėmesio į tai, kad pirmesniame punkte nurodyti vertinimai yra netikslūs. Jo nuomone, „Europos pinigų sąjungos“ ir Europos Sąjungos veiklos sritys neturi „jokio objektyvaus ryšio su [nagrinėjamu prekių ženklu] žymimomis prekėmis ir paslaugomis“. Taigi visuomenė negali susieti šio prekių ženklo savininko su „Europos pinigų sąjunga“ arba Europos Sąjunga.

93 Norėdamas iliustruoti savo teiginius ieškovas tvirtina, kad akivaizdu, jog 9 klasei priskirtinos „duomenų laikmenos ir įrašymo laikmenos“, 16 klasei priklausantys „spaudiniai“, 44 klasei priklausančios „medicininės ir veterinarinės priežiūros paslaugos“, „asmenų ir gyvūnų sveikatos ir grožio priežiūra“, 41 klasei priskirtinos „asmeninio tobulėjimo programos (mokymas ir tęstinis mokymas)“ ir 42 klasėje nurodytas „duomenų tvarkymo programų kūrimas“ nepriklauso „Europos pinigų sąjungos“ veiklos sričiai.

94 Jis priduria, kad visuomenė negali susieti 35 ir 36 klasių paslaugų, kaip antai „konsultacijos verslo klausimais“, „finansinės operacijos“ ir „piniginės operacijos“, nei su „Europos pinigų sąjunga“, „kurios nariai negali <...> būti privačios įmonės“, nei su Europos Sąjunga, „kurios veikla [neapima] privataus patarėjo verslo ir finansų klausimais veiklos“. Iš tiesų, kalbant apie šias paslaugas, reikia nurodyti, kad visuomenė ypač atidi dėl to, jog yra suinteresuota „savo finansinio turto investavimu ir pelningumu“.

95 Tokie argumentai bet kuriuo atveju turi būti atmesti.

96 Pirmiausia, viena vertus, reikia pabrėžti, kitaip nei teigia ieškovas, kad euro simbolis nurodo visą Europos Sąjungą, o ne tik „Europos pinigų sąjungą“, kuri yra tik viena jos veiklos sričių (žr. šio sprendimo 87 punktą). Taigi Apeliacinė taryba teisingai palygino nagrinėjamu prekių ženklu žymimas prekes ir paslaugas su visos Europos Sąjungos veiklos sritimis.

97 Kita vertus, kaip matyti iš 78 straipsnio, Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies i punkte numatyta apsauga taikoma net tada, kai, neklaidindamas vartotojo dėl juo žymimų prekių ar paslaugų kilmės, prekių ženklas skatina visuomenę manyti, kad juo žymimos prekėms ar paslaugoms buvo suteiktas valdžios institucijos, į kurią teikiama nuoroda prekių ženkle esančioje emblemoje, patvirtinimas arba garantija, arba, kad jos kitu būdu su šia institucija susijusios.

98 Šiomis aplinkybėmis Apeliacinė taryba teisingai nusprendė, kad dėl didelės sričių, kuriose Sąjunga įgyvendina savo kompetenciją, įvairovės, negalima atmesti galimybės, kad visuomenė manys, jog nagrinėjamu prekių ženklu žymimos prekės ir paslaugos priklauso sričiai, kurioje Sąjunga vykdė veiklą.

99 Be to, pirma, reikia pabrėžti, kad 9 klasei priskirtinos „duomenų laikmenos ir įrašymo laikmenos“ ir 42 klasei priklausantis „duomenų tvarkymo programų kūrimas“ susiję su Sutarties dėl ESV trečios dalies XIX antraštinėje dalyje numatyta Sąjungos veiklos rūšimi „technologijų plėtra“ ir su Sąjungos veikla asmens duomenų apsaugos srityje, kuri minima SESV 16 straipsnio 1 dalyje. Antra, 16 klasei priklausantys „spaudiniai“ priskirtini prie srities, kurioje Sąjunga vykdo veiklą jau vien per Europos Sąjungos leidinių biurą. Trečia, 44 klasėje nurodytos „medicininės ir veterinarinės priežiūros paslaugos“ ir „asmenų ir gyvūnų sveikatos ir grožio priežiūra“ susijusios su „visuomenės sveikata“, t. y. sritimi, reglamentuojama Sutarties dėl ESV trečios dalies XIV antraštinėje dalyje ir kurioje pagal SESV 168 straipsnio 4 dalies b punktą gali būti imamasi „priemonių veterinarijos ir fitosanitarijos srityse, kuriomis tiesiogiai siekiama apsaugoti visuomenės sveikatą“. Ketvirta, 41 klasei priskirtinos„asmeninio tobulėjimo programos (mokymas ir tęstinis mokymas)“ gali priklausyti šios dalies XII antraštinėje dalyje minimiems „švietimo“ ar „profesinio mokymo“ sektoriams. Penkta, 35 ir 36 klasės paslaugos, kaip antai „konsultacijos verslo klausimais“, „finansinės operacijos“ ir „piniginės operacijos“, neišvengiamai ir nepaisant to, kokia yra atitinkama visuomenė, susijusios su „ekonomine ir pinigų politika“, kuriai skirta Sutarties dėl ESV trečios dalies VIII antraštinė dalis.

Dėl trečiosios dalies

100 Ieškovas tvirtina, kad nagrinėjamas prekių ženklas neskatina visuomenės manyti, kad yra ryšys tarp, pirma, jo savininko ir, antra, „Europos pinigų sąjungos, kuriai [šis] negali priklausyti dėl savo privačios įmonės statuso“ ar apskritai Europos Sąjungos.

101 Iš tiesų, jo teigimu, nors euro simbolis siejamas su Europos Sąjunga, šio simbolio vaizdavimas nagrinėjamame prekių ženkle nėra dominuojančio pobūdžio. Taigi reikia atlikti visapusį šio prekių ženklo vertinimą tam, kad būtų nustatyta, ar yra ryšys tarp jo savininko ir Europos Sąjungos.

102 Tačiau po šio vertinimo aišku, kad toks ryšys negali būti patvirtintas.

103 Pirma, nagrinėjamo prekių ženklo mėlynas fonas „suskaidytas balto stačiakampio, kuriame yra žodžiai „member of“, taip pat baltos spalvos žodžiai „euro experts““.

104 Antra, euro simbolis vaizduojamas „sujungtas“ su raide „e“ ir yra „laipsniškai besikeičiančių auksinių atspalvių (virstančių į rusvus), kurie aiškiai skiriasi nuo šviesiai geltonos vientisos oficialaus žymens „€“ spalvos“. Be to, „dėl laipsniško tamsėjimo „e“ labiau patraukia dėmesį nei [euro simbolio vaizdavimas]“.

105 Trečia, „pusmėnuliu išdėstytos žvaigždės [nėra] pinigų sąjungos nei, beje, visos Europos Sąjungos, nuoroda“. Iš tiesų šios žvaigždės negali nurodyti „Europos vėliavos“ „atsižvelgiant į tai, kad jau bendras kontekstas atitolina nuo Europos Sąjungos idėjos ir kad būtent pusratis neperduoda pagrindinės „bendrumo“ minties“.

106 Šiems argumentams negali būti pritarta.

107 Tiesa, kad, kaip teigia ieškovas, taikant Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies i punktą reikia atlikti visapusį nagrinėjamo prekių ženklo vertinimą, nes kiti šio prekių ženklo elementai gali lemti tai, kad jis kaip visuma negalės sukelti visuomenei įspūdžio dėl ryšio tarp jo savininko ar naudotojo ir atitinkamos valdžios institucijos, kuriai priklauso šį prekių ženklą sudaranti emblema arba kuri ją naudoja, arba šiuo atžvilgiu suklaidinti visuomenės (pagal analogiją žr. šio sprendimo 29 punkte minėto Sprendimo *EUROPEAN DRIVESHAFT SERVICES* 59 punktą).

108 Tačiau, kaip ginčijamo sprendimo 40–44 punktuose nurodė Apeliacinė taryba, atlikus visapusį nagrinėjamo prekių ženklo vertinimą matyti būtent tai, kad jis sukelia visuomenei įspūdį dėl ryšio tarp jo savininko ir Europos Sąjungos.

109 Viena vertus, kaip buvo nurodyta šio sprendimo 71 punkte, nagrinėjamame prekių ženkle centinėje pozicijoje mėgdžiojamas euro simbolis. Reikia pabrėžti, kad, kaip nurodyta šio sprendimo 86 punkte, šis simbolis gali būti siejamas tik su Europos Sąjunga.

110 Kita vertus, kiti trys nagrinėjamą prekių ženklą sudarantys elementai negali panaikinti įspūdžio, kuris kyla visuomenei dėl tokio euro simbolio pamėgdžiojimo.

111 Iš tiesų, pirma, dvylika geltonos dominuojančios spalvos žvaigždžių pusračiu išdėstytos mėlyname fone aplink šį pamėgdžiotą euro simbolį. Tačiau, net jeigu būtų pritarta, kad šiomis žvaigždėmis nėra mėgdžiojama šio sprendimo 9 punkte nurodyta Europos vėliava, reikia pripažinti, kad bet kuriuo atveju jos negali kompensuoti poveikio, kurį visuomenei daro nagrinėjamame prekių ženkle esantis pamėgdžiotas euro simbolis.

112 Antra, kaip nurodyta šio sprendimo 74 punkte, nagrinėjamame prekių ženkle vaizduojamas euro simbolis prijungtas prie raidės „e“ ir ne „sujungtas“ su šia raide, kaip kad tvirtina ieškovas. Tačiau pati ši raidė nieko nereiškia, todėl ji nedraudžia nagrinėjamo prekių ženklo savininko susieti su Europos Sąjunga.

113 Trečia, žodžių junginys „member of“ įrašytas baltame fone virš pamėgdžioto euro simbolio. Žodžių junginys „euro experts“ įrašytas taip pat baltame fone virš jo. Taigi, kaip ginčijamo sprendimo 43 punkte visiškai teisingai pabrėžė Apeliacinė taryba, abu šie žodžių junginiai, skaitomi kartu, sukelia nedidelės oficialiai patvirtintų euro ekspertų grupės idėją. Taigi šie žodžių junginiai sudaro įspūdį, kad Europos Sąjunga, kurią, kaip buvo minėta, nurodo euro simbolis, pritarė nagrinėjamam prekių ženklui.

114 Todėl trečia šio pagrindo dalis turi būti atmesta. Vadinasi, turi būti atmestas visas antrasis pagrindas.

Dėl trečiojo pagrindo, susijusio su Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies g punktu

115 Visiškai subsidiariai ieškovas teigia, kad Anuliavimo skyriaus sprendimas, kuriuo atmetamas Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies c punktu grindžiamas prašymas pripažinti registraciją negaliojančia, yra teisingas. Be to, jo teigimu, kadangi Komisija Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies g punktu rėmėsi tik Apeliacinėje taryboje, šis rėmimasis turi būti pripažintas pavėluotu ir todėl nepriimtinu. Jis priduria, kad bet kuriuo atveju nagrinėjamo prekių ženklo registracijos negaliojimo pripažinimas negali būti grindžiamas šia nuostata.

116 Tačiau, kaip matyti iš ginčijamo sprendimo 44 ir 45 punktų, Apeliacinė taryba nusprendė, jog nagrinėjamo prekių ženklo registracija turi būti pripažinta negaliojančia pagal Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies i punktą ir kad nereikia „vertinti kitų prašymo pripažinti registraciją negaliojančia pagrindų“.

117 Taigi Apeliacinė taryba panaikino Anuliavimo skyriaus sprendimą ir pripažino nagrinėjamo prekių ženklo registraciją negaliojančia ne todėl, kad nagrinėjamas prekių ženklas neatitinka Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies g punkto nuostatų.

118 Todėl trečiasis pagrindas turi būti atmestas kaip netinkamas.

119 Iš viso to, kas išdėstyta, reikia daryti išvadą, kad ieškinys turi būti atmestas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

120 Pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi ieškovė bylą pralaimėjo, ji turi padengti bylinėjimosi išlaidas pagal VRDT reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (trečioji kolegija)

nusprendžia:

1. Atmesti ieškinį.

2. Heinrich Kreyenberg padengia savo ir Vidaus rinkos derinimo tarnybos (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) patirtas bylinėjimosi išlaidas.

Czúcz Labucka Gratsias

Paskelbta 2013 m. liepos 10 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.